

ל"ג בעומר

Lag BaOmer

אייר התשפ"ו • 4/2026 • 1207

ספירת העומר

התקופה שבין חג הפסח ובין חג השבועות מכונה בשם "ספירת העומר", ובמהלכה נדרשו בני ישראל לספור מידי יום במשך חמישים יום את פרק הזמן שבין תחילת קציר השעורים ועד להבאת הביכורים מן התבואה החדשה לבית המקדש. המקור למצווה מופיע בספר ויקרא (פרק כ"ג, פסוקים ט"ו-ט"ז): "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשִּׁבְעָה... שִׁבְעַת שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמַּחֲרַת הַשִּׁבְעָה הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה", והיא מופיעה שוב בספר דברים (פרק ט"ז, פסוקים ט"ו-י'): "שִׁבְעָה שָׁבָעַת תִּסְפֹּר לָךְ מִהַחֵל חֲרָמֶשׁ בְּקִמָּה תִּחַל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבָעוֹת. וְעִשִּׂיתְּ חֵג שִׁבְעוֹת". הציווי הכפול לספור גם ימים וגם שבועות הוביל לקביעת נוסח הספירה המסורתית אשר דוגמה ממנו משובצת במעטפת היום הראשון.

במקור הייתה תקופת ספירת העומר תקופה של שמחה, אולם לאחר חורבן בית המקדש השני היא הפכה לתקופה של אבל. על פי המסורת מתו בתקופה זו רבים מתלמידי רבי עקיבא, וימי ספירת העומר הפכו לימי זיכרון לאסון.

יום ל"ג בעומר

על פי המסורת ביום השלושים ושלושה של ספירת העומר הפסיקה התמותה בקרב תלמידי רבי עקיבא, ויום זה הפך ליום של שמחה אשר חותם את תקופת מנהגי האבלות הנהוגה במהלך ספירת העומר. בקרב הציבור הרחב נתפס יום זה כמועד בו ניתן להסתפר, או לקיים שמחות משפחתיות דוגמת חתונות.

דלקת המדורות

לחגיגות יום ל"ג בעומר נקשרו עם השנים מנהגים שונים, אשר המרכזי שבהם התמקד בהילולה של רבי שמעון בר יוחאי במירון. הדלקת האש המסורתית הנהוגה במסגרת הילולה זו התרחבה עם השנים והפכה לאחד המאפיינים הנפוצים של החג.

ביטוי חשוב של ל"ג בעומר, אשר זכה להדגשה מיוחדת בדורות האחרונים, התמקד בקישור שבוצע בין ימי ספירת העומר ובין מרד בר כוכבא. הסיפור העממי שפשט תחילה במזרח אירופה ולאחר מכן בארץ ישראל של הציונות המתחדשת האדיר את הדלקת המדורות בחיק הטבע כביטוי של "צבאיות" מדומיינת, אשר הפכה לאירוע חברתי המבוסס על חבורת צעירים המתאספים לאחר השקיעה, מדליקים מדורה, שרים בצוותא ומקיימים פעילות חברתית מגוונת.

עיצוב הבול מציג חבורה של בנות ובנים המכונסת סביב מדורה דולקת ומבלה את זמנה בשירה, נגינה וריקודים. אחד הילדים משחק בחץ וקשת, כרמז למשחקי הילדים במזרח אירופה, וכמובן, האוכל הוא חלק בלתי נפרד מן הפעילות, בין אם מדובר בתפוחי האדמה המסורתיים האפויים באפר המדורה ובין אם מדובר בשיפודי מרשמלו.

צפיפות היישוב העירוני בישראל המודרנית, מיעוט המגרשים הריקים במרכזי הערים בהם ניתן להתכנס ולקיים את מנהגי הדלקת המדורות העממיות, והמודעות הגוברת לבעיה האקולוגית הכרוכה בהבערת המדורות, הפך את המנהג הזה לסיפור נוסטלגי עבור רבים מילדי ישראל. עם זאת, בסיפורי המסורת מנהג זה נותר כאחד מסימני ההיכר הבולטים של החג, לו שותפים רבים רחבים בקרב האוכלוסייה היהודית.

משה רימר

עיצוב בול, מעטפה וחותמת
אהרון שבו

Stamp, FDC & Cancellation Design:
Aharon Shevo

Lag BaOmer

The Counting of the Omer

The period between the festival of Passover and the festival of Shavuot is known as the "Counting of the Omer." During this time, the Children of Israel were commanded to count each day for fifty days, marking the interval between the beginning of the barley harvest and the offering of the first fruits from the new crop in the Temple. The source of this commandment appears in the Book of Leviticus (Chapter 23, verses 15–16): "And ye shall count unto you from the morrow after the sabbath... seven weeks shall there be complete; even unto the morrow after the seventh week shall ye number fifty days; and ye shall present a new meal-offering unto the LORD", and it is reiterated in the Book of Deuteronomy (Chapter 16, verses 9–10): "Seven weeks shalt thou number unto thee; from the time the sickle is first put to the standing corn shalt thou begin to number seven weeks. And thou shalt keep the feast of weeks unto the LORD thy God...". This dual commandment - to count both days and weeks - gave rise to the traditional counting formula, an example of which appears on the First Day Cover.

Originally, the Counting of the Omer was a period of rejoicing; however, following the destruction of the Second Temple, it became a period of mourning. According to tradition, many of the disciples of Rabbi Akiva died during this time, and the days of the Omer came to commemorate this calamity.

Lag BaOmer

According to tradition, on the thirty-third day of the Omer the deaths among Rabbi Akiva's disciples ceased. This day therefore became one of celebration, marking the conclusion of the mourning practices observed during the Omer period. Among the general public, it is regarded as a day on which it is permissible to cut one's hair and to hold family celebrations such as weddings.

Bonfire Lighting

Over time, various customs became associated with the celebrations of Lag BaOmer, the most prominent being the hilula (festive commemoration) of Rabbi Shimon bar Yochai in Meron. The traditional lighting of fires practiced as part of this commemoration gradually expanded, becoming one of the most widespread features of the holiday.

חותמת אירוע להופעת הבול SPECIAL CANCELLATION

An additional expression of Lag BaOmer, which has received particular emphasis in recent generations, is the association drawn between the days of the Omer and the Bar Kokhba Revolt. A popular narrative that first emerged in Eastern Europe and later took root in the Land of Israel during the early Zionist period, elevated the lighting of bonfires in open spaces as an expression of a romanticized spirit of heroism. This developed into a social event centered on groups of young people gathering after sunset, lighting bonfires, singing together, and engaging in a variety of communal activities.

The stamp design depicts a group of boys and girls gathered around a bonfire, enjoying singing, playing music, and dancing. One child is shown playing with a bow and arrow, alluding both to children's games in Eastern Europe and to broader traditions associated with the holiday. Food, naturally, forms an integral part of the activity, whether in the form of traditional potatoes baked in the embers or marshmallows roasted on skewers.

The density of urban settlement in modern Israel, the scarcity of open spaces in city centers suitable for communal bonfires, and the growing environmental awareness of the ecological impact of such fires have rendered this custom a nostalgic memory for many Israeli children. Nevertheless, in the realm of tradition, it remains one of the most recognizable symbols of the holiday, shared across broad segments of the Jewish population.

Moshe Rimer

השירות הבולאי - טל: 076-8873933
שד' הרכס 21, מודיעין 7178390
The Israel Philatelic Service - Tel: 972-76-8873933
Sderot HaReches 21, Modi'in 7178390
www.israelpost.co.il * e-mail: philserv@postil.com

Issue:	אפריל 2026 April	הנפקה:
Stamp Size (mm):	H 40 ג / W 30 ר (מ"מ):	מידת הבול (מ"מ):
Plate:	1323	לוח:
Stamps per Sheet:	15	בולים בגיליון:
Tabs per Sheet:	5	שבטים בגיליון:
Method of printing:	אופסט Offset	שיטת הדפסה:
Security mark:	מיקרוטקסט Microtext	סימון אבטחה:
Printer:	Cartor Security Printing, France	דפוס: